

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 5
din 13.01.2016

Dosar nr.: 664/2015

Petiția nr.: 7604/09.11.2015 (referitor la petiția nr. 2478/05.04.2013)

Petent:

Reclamat: Instituția Primarului loc. Remetea, jud. Harghita, Consiliul local al comunei Remetea, jud. Harghita

Obiect: publicarea ziarului *Képes Vagyok*, pe site-ul instituției, exclusiv în limba maghiară

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1..., loc.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Instituția Primarului loc. Remetea, P-ța Cseres Tibor nr. 10, jud. Harghita

I.2.2. Consiliul local al comunei Remetea, P-ța Cseres Tibor nr. 10, jud. Harghita

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul, cetățean român necunoscător al limbii maghiare, semnaleză Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că se consideră discriminat deoarece ziarul *Képes Vagyok* a fost publicat pe site-ul instituției, exclusiv în limba maghiară.

2.2. Urmare sentinței civile nr. 600/21.02.2014 a Curții de Apel București, rămasă definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului declarat de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării conform Deciziei nr. 3501/06.11.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care obligă pârâtul C.N.C.D. să soluționeze pe fond petiția nr. 2478/05.04.2013 în sensul emiterii unei hotărâri prin care să se constate ca fiind întrunite elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, prin adresa nr. 7604/09.11.2015 s-a dispus constituirea unui nou dosar cu nr. 664/2015.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 7478/24.11.2015 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 7478/24.11.2015 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.12.2015.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. -

Susținerile părților reclamate

4.2.1. Părțile reclamate își exprimă punctul de vedere prin care arată că nu au cunoștință de conținutul Sentinței civile nr. 600/21.02.2014, pronunțată de Curtea de Apel București și a Deciziei nr. 3501/06.11.2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, deoarece, nefiind părți litigante în cadrul procesului derulat, astfel de acte nu li se comunică.

4.2.2. Părțile reclamate arată că instanța și-a depășit atribuțiile, prin prisma prevederilor Legii nr. 554/2004, privind contenciosul administrativ. Din punctul de vedere al părților reclamate este inacceptabil ca instanța să oblige Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării să se pronunțe într-un anumit fel, putând doar să dispună obligarea entității emitente a actului administrativ de a reanaliza problema soluționată, dând indicații cu privire la elementele care urmează a fi avute în vedere.

4.2.3. Părțile reclamate consideră că s-a constatat corect prin Hotărârea nr. 483/21.08.2013 faptul că petiția formulată este neîntemeiată.

4.2.4. Părțile reclamate subliniază faptul că articolele publicate în revista *Képes Vagyok* nu cuprind informații de interes public, ci informații de interes strict local/zonal, astfel cum rezultă din conținutul respectivei publicații.

4.2.5. Părțile reclamate apreciază că principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, nu a fost încălcat deoarece petentul este în aceeași situație cu oricare locuitor al comunei Remetea care, în măsura în care dorește să obțină informații de interes public, trebuie să adreseze părții reclamate o cerere de furnizare de informații de interes public, ba mai mult, în funcție de limba maternă, are posibilitatea de a se adresa părții reclamate atât în limba maghiară, cât și în limba română, evident, primind un răspuns în limba în care s-a formulat petiția.

V. Motivele de fapt și de drept

Prin sentința civilă nr. 600/21.02.2014 Curtea de Apel București a anulat Hotărârea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nr. 483/21.08.2013 și a dispus emiterea de către Consiliu a unei noi hotărâri prin care să se constate că sunt întrunite elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu privire la petiția nr. 2478/05.04.2013 depusă de reclamant.

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin conținutul discriminatoriu la adresa petentului, cetățean român necunoscător al limbii maghiare, a ziarului *Képes Vagyok* publicat pe site-ul instituției, exclusiv în limba maghiară.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *“orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații anologice sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a

drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Colegiul director reține că diferența de tratament devine discriminare, în sensul legislației interne și comunitare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Pentru ca încălcarea dreptului la nediscriminare să se producă trebuie stabilit că persoanele plasate în situații analoge sau comparabile beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.7. În sfera dreptului comunitar principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.8. În speță, petentul sesizează faptul că ziarul *Képes Vagyok*, publicat pe site-ul Instituției Primarului loc. Remetea, jud. Harghita, este redactat exclusiv în limba maghiară, ceea ce constituie o discriminare la adresa sa, cetățean român necunoscător al limbii maghiare.

5.9. Potrivit art. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: (...) h) *refuzarea acordării pentru o persoană sau a un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.*

5.10. Colegiul director reține că, prin nerespectarea dreptului liberului acces la informațiile de interes public, părțile reclamate îi privează pe cetățenii necunoscători ai limbii maghiare de un tratament îndreptățit, producând astfel un tratament discriminatoriu pe criteriul etnic și lingvistic asociat încălcării art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Dreptul lezat prin fapta produsă este dreptul de acces la informații de interes public și în limba română.

5.11. Colegiul director se raportează la motivarea **sentinței civile nr. 600/21.02.2014 a Curții de Apel București** care a reținut faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. 2 din Legea nr. 500/2004, orice text scris sau vorbit într-o limbă străină, indiferent de dimensiuni, având caracter de interes public, trebuie să fie însoțit de traducerea sau de adaptarea în limba română. În condițiile în care Primăria și Consiliul local al comunei Remetea înțeleg să difuzeze, prin intermediul publicației *Képes Vagyok* și informații de interes public, aspect necontestat de către C.N.C.D., este evident că aceste informații trebuie traduse în limba română, căci în caz contrar, accesul la informațiile de interes public este restricționat pe criterii lingvistice, aspect sesizat de altfel și în opinia separată exprimată de unul din membrii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu prilejul emiterii hotărârii contestate.

5.12. Colegiul director reține că, în ceea ce privește mijloacele alternative avute la îndemână de către petent pentru accesul la informațiile de interes public, instanța constată nelegal argumentul Consiliului, dat fiind faptul că nici dispozițiile Legii nr. 500/2004 și nici ale Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informații de interes public nu recunosc dreptul autorităților publice la instituirea unor mijloace de acces la informațiile de interes public, cu caracter selectiv.

5.13. Ca atare, instanța constată că "restricționarea accesului reclamantului la informațiile de interes public, difuzate de Primăria și Consiliul local al comunei Remetea, prin intermediul publicației *Képes Vagyok* exclusiv în limba maghiară constituie o faptă de discriminare pe criterii lingvistice, în înțelesul art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată „.

5.14. Colegiul director apreciază că petentul justifică un drept recunoscut de lege, și anume dreptul de acces la informațiile de interes public, fiind de precizat că dispozițiile Legii nr. 544/2001 nu condiționează accesul la atare informații de justificarea unui interes, ci dimpotrivă, statuează, prin dispozițiile art. 1, că accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.

5.15. Colegiul director are în vedere faptul că, așa cum reține instanța de judecată, „este necontestată împrejurarea că exercitarea dreptului de acces la informațiile de interes public conținute în publicația *Képes Vagyok* este condiționată de cunoașterea limbii maghiare, context în care tratamentul diferențiat are ca efect restrângerea exercitării în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege, iar acest tratament nu este justificat obiectiv de un scop legitim, în contextul în care dispozițiile legale incidente în speță impun obligația traducerii sau de adaptare în limba română a oricărui text scris sau vorbit într-o limbă străină, având caracter de interes public”.

5.16. Totodată, Colegiul director reține și faptul că instanța constată că dispozițiile art. 5 lit. c din Legea nr. 500/2004 sunt inaplicabile în cauză, cât timp publicația *Képes Vagyok* aparține unor autorități publice locale, respectiv Primăria și Consiliul local al comunei Remetea, conține și informații de interes public și nu reprezintă o publicație a minorităților naționale.

5.17. Colegiul director reține că în cazul semnalat de petent sunt incidente prevederile art. 2, alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, lipsa traducerii în limba română a reprezentând o faptă de discriminare (cu 8 voturi pentru și 1 vot împotriva ale membrilor prezenți la ședință). Colegiul director dispune sancționarea cu *avertisment* a *fiecăreia dintre părțile reclamate*, conform art. 7 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și alr. 26 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (cu 7 voturi pentru și 2 voturi împotriva ale membrilor prezenți la ședință).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. constatarea săvârșirii de către părțile reclamate, respectiv Instituția Primarului loc. Remetea, jud. Harghita și Consiliul local al comunei Remetea, jud. Harghita, a unei fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (cu 8 voturi pentru și 1 vot împotriva ale membrilor prezenți la ședință);

2. sancționarea cu *avertisment* a Instituției Primarului loc. Remetea, jud. Harghita (cu 7 voturi pentru și 2 voturi împotriva ale membrilor prezenți la ședință);

3. sancționarea cu *avertisment* a Consiliului local al comunei Remetea, jud. Harghita (cu 7 voturi pentru și 2 voturi împotriva ale membrilor prezenți la ședință);

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Manole Petre Florin - membru

Popa Claudia Sorina – membru

Data redactării: 19.01.2016

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Opinie separată exprimată de Haller István:

O.S. 1. În primul rând, consider că o instanță de judecată nu mă poate obliga să votez într-un fel sau altul. Libertatea votului nu poate fi încălcată într-un stat de drept, nici măcar de

puterea judecătorească. Instanța putea anula hotărârea eronată, arătând ce aspecte juridice au fost omise la luarea deciziei, și retrimite hotărârea spre o nouă deliberare, sau putea constata pur și simplu discriminarea, chiar cu aplicarea unei amenzi contravenționale (există această practică a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

O.S. 2. Prin urmare, votul meu nu s-a datorat formulării imperative a sentinței judecătorești privind constatarea discriminării, ci a convingerii personale. Instanța a stabilit că publicația în cauză este o publicație oficială editată de autoritatea publică locală. Dacă ar fi fost o publicație editată de sfera privată, în limba maghiară, și finanțată de către autoritatea publică locală, fapta nu ar fi fost discriminatorie doar dacă o publicație locală similară, editată în limba română, ar fi solicitat finanțare de la respectiva autoritate și ar fi fost refuzată. Dacă problema ar fi fost existența unui link către o publicație locală de limbă maghiară, ar fi reprezentat discriminare refuzul inserției unui link către o publicație locală privată, publicată în limba română. Instanța de judecată a constatat însă că publicația era editată de autoritatea publică locală.

O.S. 3. Sunt ferm convins că în România orice publicație oficială a unei autorități (inclusiv pagina de internet) trebuie publicată în limba română (altfel autoritatea discriminează persoanele vorbitoare de limbă română), totodată, în zonele geografice unde o comunitate etnică atinge procentul de 20%, aceste publicații oficiale trebuie publicate și în limba comunității respective (altfel autoritatea discriminează persoanele vorbitoare de limba respectivă). O astfel de hotărâre a fost adoptată și de Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva Instituției primarului din municipiul Tîrgu Mureș, pentru netraducerea în limba maghiară a tuturor informațiilor de pe pagina de web a instituției. Hotărârea luată de către Curtea de Apel București este benefică inclusiv pentru minoritățile etnice din România, întrucât o pot folosi în argumentare lor pentru a promova bilingvismul în cadrul autorităților publice din zonele geografice în care aceste comunități au o pondere relevantă. Doar astfel pot deveni o practică implementarea prevederilor **Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale** și **Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare**.

O.S. 4. În consecință, consider și eu, în consens cu opinia majoritară, că editarea unei publicații de către o autoritate publică din România, doar în limba maghiară, reprezintă discriminarea persoanelor de limbă română.

O.S. 5. Odată constată discriminarea, prevederile **O.G. nr. 137/2000** obligă Colegiul director să analizeze și să motiveze sancționarea faptei de discriminare.

O.S. 6. Practica CNCD a fost să sancționeze cu avertisment prima faptă de genul celei care formează obiectul petiției (în cazul Instituției primarului din municipiul Tîrgu Mureș au existat două avertismente, amenda contravențională a fost acordată doar la a treia constatare a discriminării). Eu mi-am schimbat această practică ca efect al modificării **O.G. nr. 137/2000** prin **O.U.G. nr. 19/2013** și ca efect al soluției date de către Curtea Europeană de Justiție în **Cauza C81/12**.

O.S. 7. **Ordonanța nr. 137/2000**, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, fără să specifice posibilitatea aplicării sancțiunii de avertisment, ceea ce arată că legiuitorul a considerat că aceste fapte, prin gravitatea lor, trebuie sancționate ca atare. Prin **O.U.G. nr. 19/2013** amenziile contravenționale au devenit mai mari, în motivare arătându-se că a fost nevoie de modificarea de urgență a **O.G. nr. 137/2000** „având în vedere:

- depășirea datei-limită pentru transpunerea corectă și completă în legislația națională din România a Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în

favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;

- scrisoarea Comisiei Europene de punere în întârziere a autorităților române [nr. C (2012) 3996 final], emisă la 22 iunie 2012 în Cauza 2012/2099, pentru neîndeplinirea obligației de stat membru al Uniunii Europene de transpunere corectă și completă a Directivei 2000/43/CE;

- scrisoarea de răspuns nr. 3.092/LO din 22.08.2012, prin care România s-a angajat să soluționeze aspectele sesizate de Comisia Europeană »până la jumătatea anului 2013«;

- faptul că prin promulgarea la data de 21 martie 2013 a Legii nr. 61/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, proces legislativ inițiat în anul 2010, a fost asigurată transpunerea corectă a Directivei 2000/43/CE doar în ceea ce privește sarcina probei;

- faptul că parcurgerea unui proces legislativ pentru transpunerea corectă a celorlalte aspecte semnalate de către Comisia Europeană ar însemna o perioadă mare de timp, ceea ce ar duce la depășirea termenului asumat de către autoritățile române în fața Comisiei Europene;

- faptul că orice întârziere a autorităților române în transpunerea Directivei 2000/43/CE poate conduce la posibilitatea elaborării din partea Comisiei Europene a avizului motivat ce poate declanșa faza contencioasă prin sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru;

- riscul angajării răspunderii României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2000/43/CE și Directiva 2000/78/CE, ce poate avea ca rezultate plata unei sume forfetare, precum și a unor penalități cu titlu cominatoriu”.

O.S. 8. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă.

O.S. 9. Prin aplicarea sancțiunii de avertisment de către CNCD România riscă sancțiuni aspre pentru neimplementarea directivelor Uniunii Europene în domeniul combaterii discriminării.

O.S. 10. Mai mult, Curtea Europeană de Justiție a constatat în **Cauza C81/12**, soluționată la 25.04.2013 (având ca părți Asociația ACCEPT și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării), că amenda contravențională trebuie aplicată chiar dacă între timp a intervenit prescripția: „*articolul 17 din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul constatării unei discriminări pe motive de orientare sexuală, în sensul acestei directive, nu este posibil să se aplice decât un avertisment, precum cel în discuție în litigiul principal, atunci când o asemenea constatare intervine după expirarea unui termen de prescripție de șase luni de la data săvârșirii faptei dacă, în temeiul aceleiași reglementări, o asemenea discriminare nu este sancționată în condiții de fond și de procedură care conferă sancțiunii un caracter efectiv, proporțional și disuasiv*”.

O.S. 11. În concluzie, consider că fapta de discriminare trebuia sancționată cu amendă contravențională.

O.S. 12. Nu pot decât să sper că petentul se va adresa către instanța de judecată solicitând ca CNCD să analizeze în mod corect prevederile **O.G. nr. 137/2000** și a legislației europene în domeniu privind sancționarea faptei de discriminare.

Red.: H. I.
Verificat SCSRP